

Pöllöt eivät ole sitä, miltä näyttävät, mutta ovat löydettävissä: matkapäiväkirja ja vinkit Twin Peaks -kierrokselle

2.6.2021

[elokuva- ja tv-turismi](#) [fanikulttuuri](#) [matkakertomus](#)

Pauliina Tuomi

pauliina.tuomi[a]tuni.fi

FT, tutkijatohtori

Tampereen yliopisto

Informaatioteknologian ja viestinnän tiedekunta, Tietotekniikka.

Tässä matkakertomuksessa käydään läpi omakohtaisia kokemuksia vierailusta Twin Peaksin kuvauskohteisiin sekä tarjotaan vinkkejä muille matkaa suunnitteleville. Matkapäiväkirja koostuu kohteista otetuista kuvista sekä niiden kuvausteksteistä. Matkaa peilataan netissä jo oleviin, pääosin kansainvälisiin vinkkisivustoihin sekä osin fiktiivisiin TP-karttoihin. Kertomus toimii suomenkielisenä matka- ja vinkkioppaana Twin Peaksin tärkeimmille kuvauslokaatioille, ja sen toivotaan inspiroivan mahdollisimman monen TP-fanin tekemään unohtumattoman matkan (sitten kun se pandemian puitteissa joskus on mahdollista) seudulle, jossa Twin Peaksin tunnelman voi yhä aistia.

Kuva 1. Elokuva- ja TV-turismin tärkein ja tunteisiin vetoavin piirre on maantieteellinen tunnistettavuus esimerkiksi tiettyjen maamerkkien kautta. *Twin Peaksin* alkumusiikistakin tutut, Snoqualmien putoukset sopivat tähän tarkoitukseen täydellisesti.

Johdanto

Alkuvuonna 2019 pohdimme puolison kanssa, minne päin Pohjois-Amerikkaa seuraavaksi matkaisimme, ja yhtäkkiä, kuin salama kirkkaalta taivaalta, hihkaisin ”Twin Peaks”! Tiesin suunnilleen, missä kuvauksia oli tehty, ja täten matkakohteeksi valikoitui Seattle. *Twin Peaks* on 1990-luvun TV-sarjana itselle merkittävä, se on jättänyt lähtemättömän jälkensä tuolloin noin 10-vuotiaan mieleen. Kun sarja starttasi Suomessa olin katsottuani ensimmäisen jakson yhdessä vanhempieni kanssa välittömästi koukussa. Äitini vastusteli, että se ei olisi ikäisilleni suunnattu, mutta intettyäni, että haluan jatkaa sen katselua, siihen suostuttiin, vaikka en koskaan saanut katsoa sarjaa yksin. Julistin, että sarja ei ollut lainkaan pelottava ja osaisin hyvin erottaa todellisuuden ja televisiosarjan toisistaan. No, jälkikäteen mietittynä, se ei ehkä

ollutkaan ihan niin. Sarjan hahmo Bob on sittemmin vierailut vakiokasvona painajaisunissani aina näihin päiviin asti.

Olen sittemmin aikuisiällä katsonut niin *Fire Walk With Me* -elokuvan kuin televisiosarjan kaksi tuotantokautta useampaan otteeseen, ja nauttinut niiden tuomasta jännityksestä ja alkumusiikin ensisävelten ihokarvoja nostattavasta tunnelmasta. Ja vielä tänä päivänä, koska osaan sarjan tapahtumat ulkoa, Bobin tullessa ruutuun, katson kohtaukset sormien välistä – mainittakoon tässä yhteydessä kuuluisa sohvaa yli ryömiminen -kohtaus sekä Lauran serkun Maddyn kohtalo (”it is happening again”). Suurin pettymys pienen tytön mielessä oli kuitenkin sarjan silloinen päätös (”how’s Annie”). Siitä oli vaikea päästä yli, ja kuullessani kolmannen tuotantokauden tulosta, olin enemmän kuin innoissani. Valitettavasti uusi kausi ei tuonut tuota vanhaa agenttia takaisin, mutta yhtä kaikki, senkin päätös oli vaikuttava. ”What year is this” – ja Sheryl Fennin kirkaisu siihen päälle, ja taustalla kiirivä huuto ”Laura” kaikkien valojen samalla sammuesssa. Kaikki *Twin Peaks* -kaudet johdattivat minut sen syntypaikoille, kohteisiin, joihin en ikinä 10-vuotiaana olisi uskonut pääseväni.

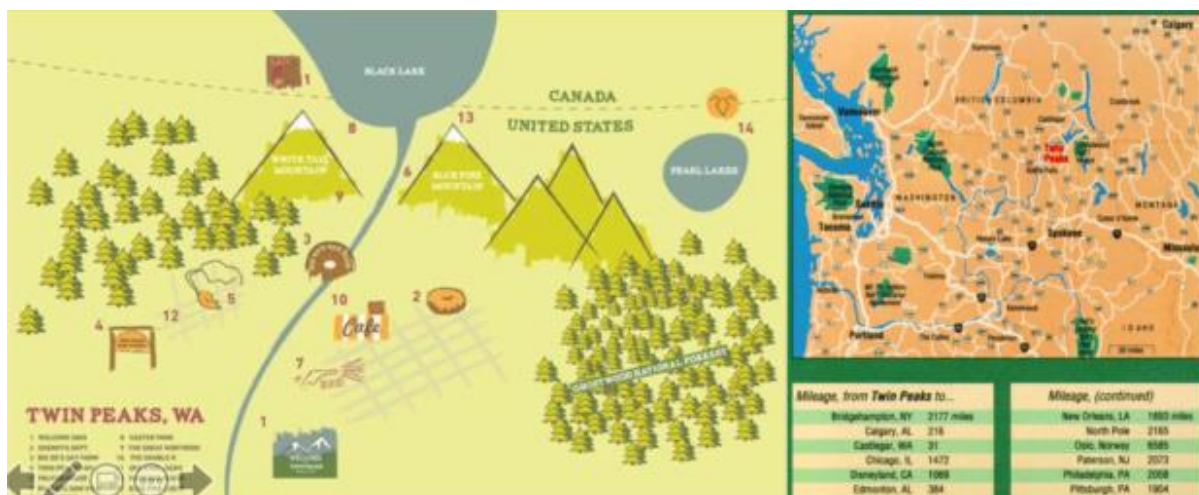
Televisiosarja saa kulttimaineen, kun sitä pidetään jollakin tavalla merkittävänä ja poikkeuksellisenä, ja kun se koetaan tunnusmerkeiltään nostalgisena. Toki, on kritisoitu, että näillä kriteereillä melkein mikä tahansa televisiotuotanto voitaisiin jälkikäteen julistaa kulttisarjaksi. Joillakin ohjelmilla on kuitenkin hämmästyttävä valta kannustaa fanit uppoutumaan kuvitteelliseen maailmaan.

Jo elokuvateollisuuden alkuaikoina ymmärrettiin oikeiden kuvauspaikkojen merkitys, ja näitä kohteita alettiin markkinoida ajatuksella ”you’ve seen the movies, now visit the set”. (Ks. esim. Connell 2012) Samalla muodostuu mielikuvia, jotka voivat stimuloida matkustamista määränpähän (Kim ja Richardson 2003). TV- ja elokuvaturismin varhaisvaiheet liitetään usein Alfred Hitchcockin (1899–1980) elokuviin, joissa esiintyi helposti erottuvia ja mieleenpainuvia maisemia, kaupunkikuvia ja maamerkkejä. Parhaiten tämä näkyy ehkä psykologisessa trillerissä *Vertigo* (1958), jossa näkyvät San Franciscon legendaarisimmat turistikohteet synnyttävät katsojassa vahvoja tunteita. San Francisco mainitaankin yhtenä ensimmäisistä paikoista, joka on houkuttellut katsojia hyödyntämään elokuvamatkailun etuja. (Edgerton 1986.) Innokkaimmat katsojat etsivät nimenomaan tarkkoja kuvauspaikkoja, ja tätä prosessia helpottivat aiheesta julkaistut kirjat ja myöhemmin verkkosivustot (ks. Reeves 2003, [Iltalehti](#) 2018.)

Pirates of the Caribbean ja *Harry Potter* ovat tunnettuja esimerkkejä elokuvien mediabrändeistä, joiden ympärille on syntynyt elokuvaturismin lisäksi myös kokonaisia teema- ja viihdepuistoja. Niissä kuitenkin päädytään enemmän simuloimaan kokemusta, kuin tarjoamaan autenttista, oikeiden kuvauspaikkojen tuomaa tunnelmaa. Niin sanotulla elokuva- populaarikulttuuriturismilla voikin olla useita erilaisia muotoja ja ilmenemismuotoja (esim. Busby ja Klug 2001; Beeton 2011; Croy ja Heitmann 2011). Yleensä ne kattavat vierailut tietyissä elokuva- / televisiotuotannoissa kuvatuissa paikoissa. Paikat ovat todellisia, kuten kaupungit, kylät, maaseutu ja muut ympäristöt, joita on sittemmin käytetty elokuvan kuvauspaikkoina. Riittää, että katsoja tunnistaa ne fiktiivisen tarinankerronnan osana.

Usein isoa roolia, erityisesti ei-kaupallisessa mielessä, pyörittävät fanit ja faniyhteisöt. Tiettyjen sarjojen ja elokuvien ympärille saattaa syntyä isoakin toimintaa, josta vastuussa ovat yksittäiset henkilöt, joita faniyhteisö tukee (Månsson 2011). Tämä pätee myös *Twin Peaks*in kohdalla. Sarjalla on jo vuonna 1993 aloittanut tapahtuma, vuosittain järjestetty [Twin Peaks festival](#), joka on alun perin fanien alullepanema, mutta ensimmäisen kerran se toteutettiin yhteistyössä studion kanssa, jonka avustuksella paikalle saatiin myös sarjan näyttelijöitä. Tämän jälkeen toiminta jatkui fanivetoisena aina vuoteen 2019, jolloin CBS ilmoitti ottavansa tapahtuman haltuunsa, ja järjestävänsä sitä omissa nimissään.

Toinen fanien luoma iso, maailmanlaajuinen tapahtuma, on vuosittain järjestettävä *Twin Peaks Day*, 24. helmikuuta). Päivän juhlallisuudet näkyvät ja pyörivät globaalisti muun muassa fanipohjaisen *Welcome to Twin Peaks* -Facebook-yhteisösivun kautta. On korostettava, että jopa David Lynch on noteerannut tapahtuman hienosti ja raportoinut siitä [Twitter-tilillään](#). Fanit ovat myös tuottaneet sarjan ympärille useita erilaisia kartoja, erityisesti fanimatkailuun liittyen, joiden pohjalta on halutessaan helppo tutustua alueen eri kuvauskohteisiin (Kuva 2). Kartoissa fiktiiviset kuvauspaikat usein suhteutetaan paikkansapitäviin maantieteellisiin sijanteihin. *Twin Peaks*in kulttikohteiden ympärillä onkin useita sivustoja, joita vasten voi peilata ja suunnitella omaa kierrosta ja matkaansa (esimerkiksi [Twin Peaks blog](#).)

Kuva 2. Karttamalleja on useita, ja ne yleensä sekoittavat niin fiktiivisen kuin todellisenkin maantieteellisen sijainnin.

Ranskalainen Guy Debord (1983) on aikoinaan todennut, että speaktaakkeli ei ole puhtaasti kuva tai kuvien yhdistelmä, vaan kuviin perustuva sosiaalinen rakenne. Elokuvaturismin erottuva piirre onkin maiseman tai kuvauspaikan muuttuminen speaktaakkeliksi. Tämän prosessin kautta se muovautuu kulttuurimaisemaksi, jota voidaan uudelleen luoda, manipuloida, vahvistaa tai jopa kyseenalaistaa (Kuva 3).

Kuva 3. *Twin Peaks*ia markkinoidaan speaktaakkelina ja kokemuksena, ja se on tiedostettu niin Salish Lodgen kuin myös alueellisen markkinoinnin toimesta. Lähde: [Snoqualmie, Washington -sivusto](#).

Hills (2002, 145) on tähdentänyt, että mediafanimatkailu on affektiivis-tulkitseva prosessi, joka määrittelee tilan uudelleen, ja luo kulttimaantieteellisen alueen ja fyysisen toiminnan painopisteen. Kulttimaantieteellinen prosessi on parhaiten havaittavissa fanien kiinnittymisenä kyseiseen tilaan. Sellaisenaan merkityksettömistä paikoista tulee merkittäviä, (Shields 1991; Hills 2002), mikä näkyy selvästi elokuvakarttojen kautta ja oppaina näihin

sijainteihin (esim. Reeves 2003; Barth 1991; Smith 1988). Grenier (2011) on tarkastellut elokuvafanien kokemusta ja suhdetta määränpäähän ja huomauttanut, että elokuvaturistien tärkein motivaatio onkin usein nostalgian etsiminen. Fandom-käsite elokuva- ja elokuvamatkailussa perustuu katsojan ja ”katsotun” emotionaaliseen osallistumiseen, ja lukuisissa tutkimuksissa korostetaan juuri tätä henkilökohtaista suhdetta (Couldry 1998; Lee ja Yoo 2011; Kim 2012). Tämä tunnetason sitoutuminen, ja sen eteen nähty vaiva, johtaa usein konkreettiseen vierailuun kuvauskohteissa. Näin tapahtui myös minulle vuonna 2019, kun pääsin viimein toteuttamaan fanimatkan Twin Peaksin konkreettisiin, fyysisiin maisemiin.

Seattle airport – kohdetta kohti

Saavuimme Seattlen lentokentälle pitkän lennon, ja muutaman välilaskun jälkeen suhteellisen väsyneinä – Suomesta kun ei ole tarjolla suoria lentoja Seattleen. Löysimme valitsemamme RentalCar -autovuokraamon suhteellisen helposti läheltä lentokenttää. North Bendiin ja Snoqualmieen on noin 50 minuutin ajomatka.

[North Bend](#) sijaitsee Kaskadien reunavuorilla, noin 52 kilometriä Seattlesta itään. Kaupungin pinta-ala on 7,6 neliökilometriä, ja vuonna 2020 sen väkiluku oli 8039. Läheinen vuori Mount Si kohoaa kaupungin ylle. Lähikaupunki Snoqualmie, on noin viiden kilometrin päässä North Bendistä.

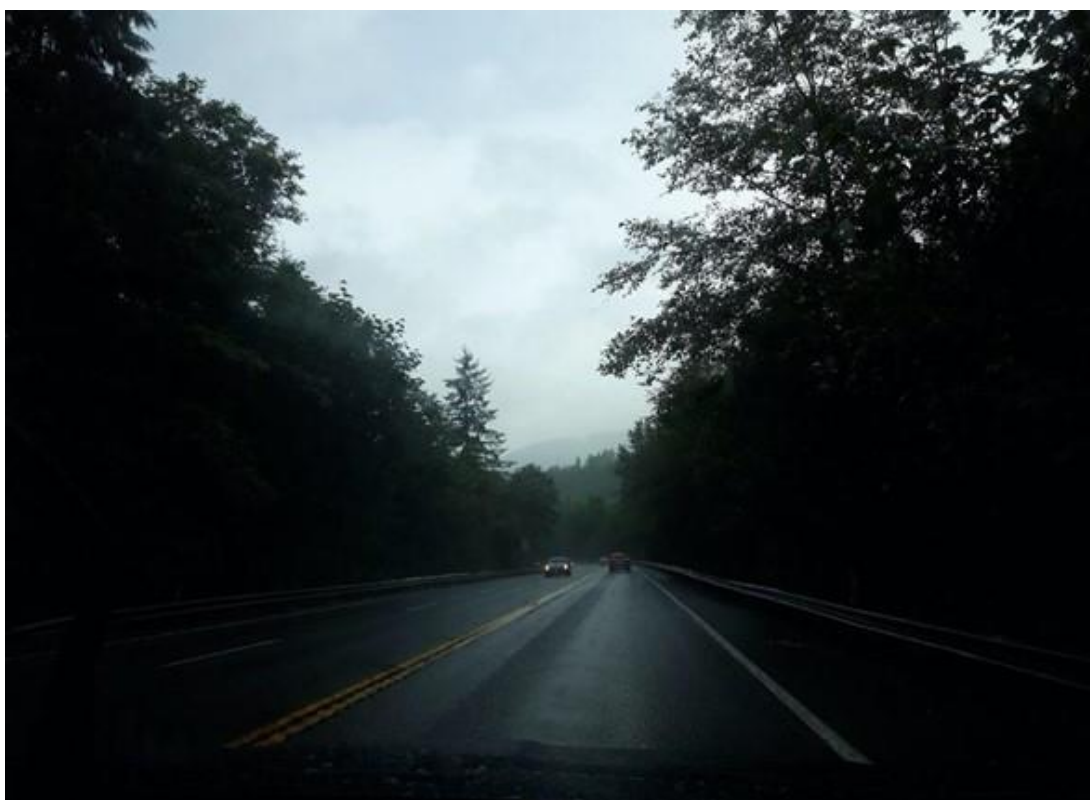
Navigaattorista on korvaamatonta apua, kun lähdet autovuokraamosta, mutta kunhan olet oikealla tiellä, loppumatka on käytännössä melko lailla suoraa tietä, ja voit vain nauttia maisemista (Kuvat 4 ja 5). Kimin (2012) tutkimus vahvistaa, että elokuvaturistit yhdistävät paikan päällä kokemuksensa tunteisiin, jotka tuntuivat katsellessaan televisiodraamaa. Kim on todennut myös, että emotionaalinen osallistuminen on ”välitön lähtökohta” monille elokuvaan liittyvien matkailukohteiden kokemuksille.

Maantieteellinen sijainti ja juuri oikeantyyppisen kuvausympäristön löytäminen olivat Frostille ja Lynchille tärkeää. Kyseiset lokaatiot löytyivät Frostin mukaan, heidän matkattuaan Washingtonin osavaltioon etsintäkierrokselle, ystävän suositeltua pikkukaupunkia Snoqualmie Fallsia. Frost sanoo heidän löytäneen kirjaimellisesti valmiina paikan, jonka olivat jo pilottijaksoon käsikirjoittaneet. Rautatieasemaa vastapäätä oli pieni ruokasali. Saha oli aivan kaupungissa. Ja erityisesti kukkulalla sijaitseva, täysin Great

Northernin oloinen, hotelli seisoj vesiputouksen vieressä. Frost on kuvannut hetkeä, ja löytöä oudon osuvaksi: ”it was a really weird moment of synchronicity”. ([Twin Peaks Fan Page](#), ks. myös Rodley 2005, 202–215.)

Kuva 4. Tätä lähdimme tavoittelemaan.

Kuva 5. Ja jo ajomatka Twin Peaksiin oli elämys, kun alat tunnistaa maisemista jotain mystisen tuttua.

Salish Lodge ja Snoqualmie-putous

Päädyimme yöpymään Salish Lodgessa, joka on siis oikeasti olemassa oleva hotelli- ja kylpyläkokonaisuus, jonka ulkopuolta kuvattiin sarjassa useasti. Sarjassa annettiin ymmärtää, että kyseessä oli Great Northern -hotelli, jossa muun muassa agentti Cooper yöpyi, ja Ben Horne teki erillisiä, hämääviä toimiaan. Salish Lodge toimi todella merkittävässä asemassa televisiosarjassa – alkumusiikin vesiputouskohtausta alkaen. Sisätilakuvaukset on kuitenkin tehty yksityisomistuksessa olevassa Kiana Lodgessa, Poulsbossa, Washingtonissa. Kysymys on elokuva- ja televisiotuotannoille melko tyypillisestä ratkaisusta, jossa tietyt kohteet toimivat niin sanottuina ”kaksoiskappaleina” todellisille lokaatioille. (Butler 2011.)

Kuva 6. Salish Lodgen sisällä on muistomyymälä, jonka valikoimiin kuuluu pelkästään *Twin Peaks* -tuotemyyntiä. Siellä on muun muassa myynnissä pehmeitä ”loglady”-pölkkyjä sekä kuvassa näkyvä, sittemmin myös kolmannella tuotantokaudella merkittävää roolia pyörittävä, agentti Cooperin hotellihuoneen avaimenperä.

Jos siis olet menossa putouksille, ja tutustumaan muihinkin kuvauskohtaisiin, suosittelen vahvasti yöpymistä Salish Lodgessa, vaikka siellä onkin hintavampaa kuin muualla. Sitä

tunnetta ja ilmapiiriä on vaikea saada muualta, ja on hienoa – sekä pelottavaa – käydä putouksilla pimeyden laskeuduttua (kuvat 6–8).

Kuva 7. Hotellihuoneessa näkyy myös kulttisarjan kuvauslokaationa toimiminen.

The Dale Cooper
Batch 206 Gin, Clove & Cardamom, Infused Salish Honey
Salish Lodge & Spa Dry Honey Cider, Lemon

Kuva 8. Kahvi on *Twin Peaks* -blendiä ja tietty populaarikulttuurinen leikittely näkyy: “The coffee beans may not be what they seem”. Sama markkinoinnin teema toistuu myös hotellin yläkerran The Attic -baarissa.

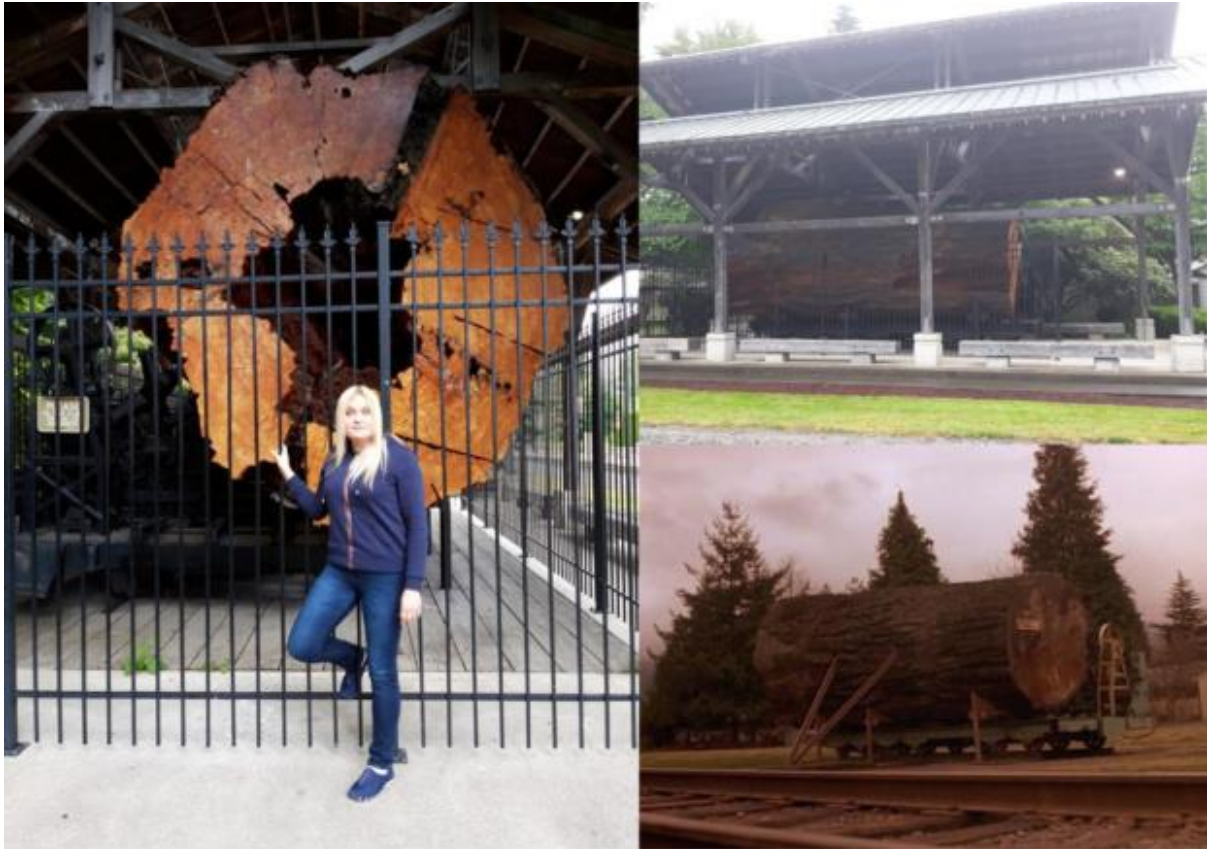
Salish Lodgen yläkerrassa toimii baari ja ravintola. Ruokalistalla oli tarjolla lähinnä perinteistä ravintolaruokaa pizzoista pihveihin. Baarin puolella on kuitenkin Agentti Cooperille omistettu drinkki, joka oli tietysti pakko maistaa (Kuva 8). Tuntui hassulta juoda sitä, autenttisissa olosuhteissa, putouksen näkyessä ikkunasta. Drinkki oli muuten melko hapan allekirjoittaneen makuun, mutta se ikään kuin kuului asiaan. Tutkimukset tukevat ajatusta siitä, että korkeamman tason emotionaalinen osallistuminen luo korkean tason tyytyväisyyden paikan päällä tapahtuviin kokemuksiin (Carl et al. 2007; Kim 2012). Esimerkiksi New Yorkissa on mahdollista osallistua *Sex in the City* -kierrokselle ja nauttia samalla cosmopolitania, joka oli päähahmo Carrien suosikkicoctail.

Kuva 9. Aamupala on hintava, mutta todella runsas.

Jos päätät yöpyä Salishissa, suosittelen ottamaan todella runsaan aamupalan, jota paikka tarjoaa (Kuva 9). Se pitää sisällään kaiken mahdollisen niin makean kuin suolaisen aamupalan ystäväille ([Salish Lodge, aamupalamenu](#)). Annos on niin suuri, ettet todennäköisesti saa sitä kaikkea syötyä. Ota silti huomioon, että sitä ei voi jakaa, vaan jokainen ruokailija maksaa oman summansa.

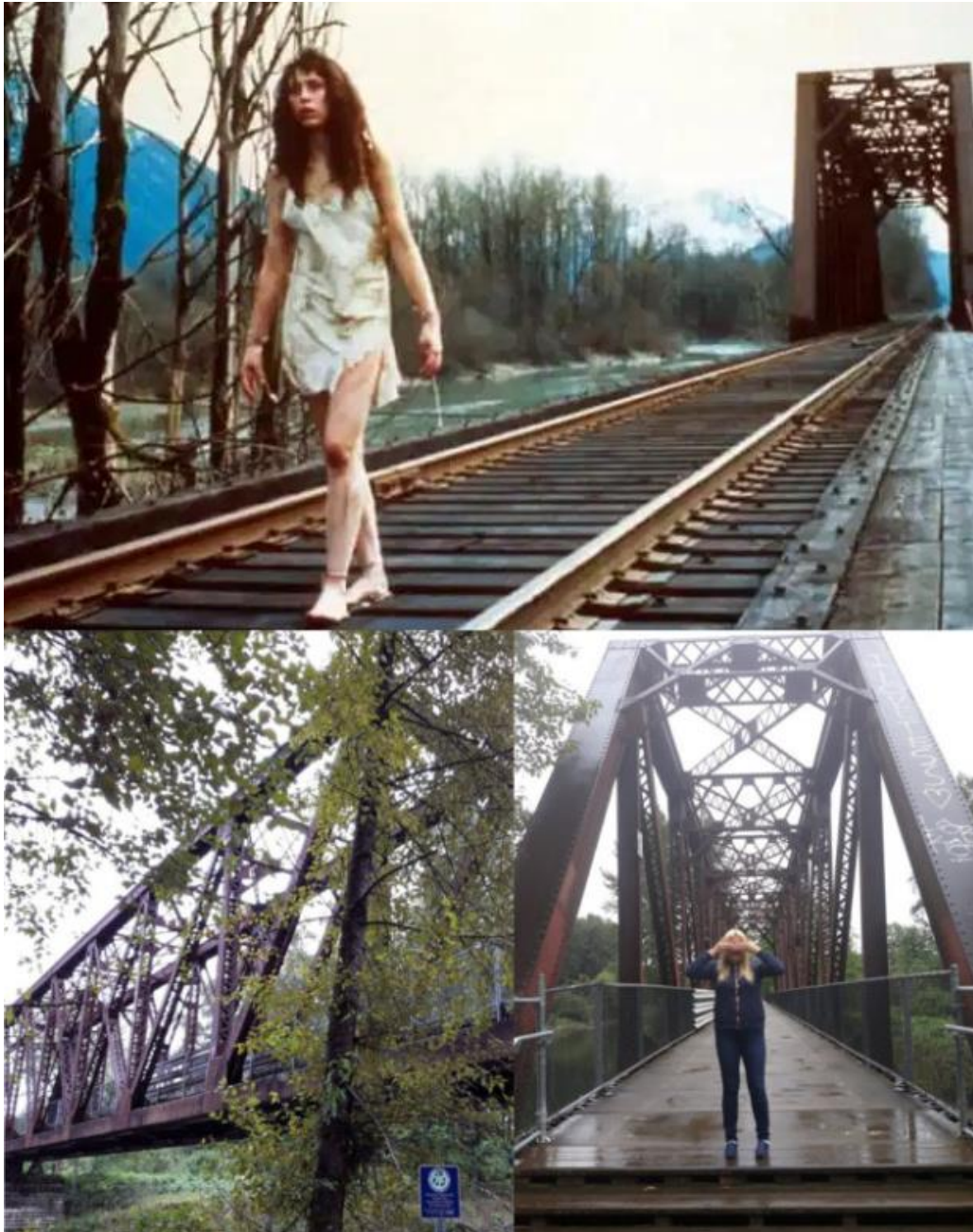
The great, centennial log

Kuva 10. Jättiläismäinen puu/pölkky on erityisen tuttu pilottijakson alkumusiikista.

Keskustasta löytyy eräs alueen vanhimmista ja suurimmista tukeista (Kuva 10). Snoqualmie Valley Recordin mukaan puu oli ”taimi vuonna 1587, joka säilyi 1970-luvulle saakka viiden meripeninkulman päässä kaupungista pohjoisessa”. Jättiläismäinen puu löydettiin alun perin hakatusta metsästä, ja siihen oli osunut salama. Puu asetettiin tähän paikkaan vuonna 1977, ja sen on ollut siitä asti tunnusmerkkinä kaupungille. Vuonna 2011 se päädyttiin aitaamaan, koska se koki vandalismia. ([Snoqualmie Valley Record](#))

Ronetten silta

Kuva 11. Ronetten silta on karu, mutta silti vaikuttava. Se on myös faniyhteisöissä nostettu yhdeksi vaikuttavimmista kohteista, juuri karuutensa vuoksi.

Silta, jota pitkin Ronette Pulaski laahustaa pilottijaksossa, löytyy suhteellisen läheltä Salish Lodge -hotellia (Kuva 11). Silta on avoinna yleisölle ja se ylittää Snoqualmie-joen juuri sen alapuolella, jossa joen kolme haarukkaa muodostavat yhdeksi joeksi. Sen ylitettyään päätyy luonnonvaraiselle viheralueelle. Itse kohtaaminen Ronettesta oli aikoinaan pelottava, mutta normaalitilanteessa silta on kuin mikä tahansa silta, vaikka tuntuu kuin se olisi siihen juuri sarjaa varten aseteltu, niin osuva se on. Ronetten sillan läheltä, kivenheiton päästä, löytyy myös Lauran kohtalon kannalta merkittävä tienristeys (Kuva 12).

Kuva 12. Tienristeykseen on kuvauksissa lisätty tuulessa liehuvat liikennevalot. Tämä on paikka, jossa Laura hyppää pois Jamesin moottoripyörän selästä ja juoksee metsään, Leo Johnsonin ja Jacques Renaultin mökille, myöhempään kuolemaansa.

Twede's Cafe eli Double RR Dining

Kuva 13. Double RR eli oikeasti Twede's Cafe kuvattuna ulkopuolelta.

Double RR:ssä käyminen oli itselle yksi merkittävimmistä visiiteistä matkan aikana, putouksen lisäksi (Kuva 13). Tässä kohteessa korostui ehkä eniten TV:n luoma illuusio paikasta, joka ei sitten todellisuudessa vastannutkaan ihan sitä, mitä ajattelin. Kuppila on paljon pienempi, kuin sarja antaa ymmärtää, ja ainakin meidän siellä vieraillessa todella hiljainen. Fanin vierailu kuvauspaikoilla voi aiheuttaa valtavaa tyydytystä, mutta myös

pettymystä. Katsojan oma tuntemus ja kokemus voivat muuttaa yksilön käsitystä ja nautinnon tasoa. (esim. Connell 2012) Paikan pienuudesta huolimatta, se oli itselle, Salish Lodgen putousten lisäksi, henkeäsalpaavin, ja mitä epätodellisim vierailu (Kuva 14).

Kuva 14. Sain kokea interiöörin, joka vastasi pitkälti sitä, mitä olin jo pienenä nähnyt. Samoin kirsikkapiiras oli taivaallista, eikä kahvissakaan ollut valittamista. ;)

Kuppilan seinillä on paljon alkuperäismateriaalia kuvausten ajalta, kuriositeettina vaikkapa Frank Silvan kuva, jossa Bob on siemailemassa tauolla kahvia (Kuva 15). RR-kuppilan hiljaisuus on rikkoontunut monet kerrat, mutta näiltä osin paikan suurimmat asiakasryntäykset tapahtuivat 1990-luvulla. Esimerkiksi Chris Rodleyn kirjoittamassa ja pääosin David Lynchin haastatteluihin perustuvassa *Lynch on Lynch* -kirjassa mainitaan, että RR-kuppilan emäntä teki ennen televisiosarjaa 6 piirakkaa päivässä, mutta sarjan jälkeen 60. Turisteja kiersi ”bussilasteittain” paikalla erityisesti 1990-luvun alussa. (Rodley 2005, 206)

Kuva 15. *Twin Peaks* näkyi kuppilan ulkoasussa vahvasti. Heillä on seinillään materiaalia, jota ei ole missään muualla nähtävissä.

Welcome to Twin Peaks -kyltti

Kyltin metsästyks oli yksi vaikeimpia tehtäviä kierroksellamme (Kuva 16). Tärkein syy oli se, että kylttiä ei enää valitettavasti ollut olemassa – alkuperäinen kyltti varastettiin, eikä sen tilalle tehty uutta. Toinen ongelma oli Googlen ja nettisivujen antamat väärät koordinaatit. Haimme oikeaa paikkaa niiden mukaan melkein tunnin, kunnes etsin lisätietoa ja kyseenalaistimme siihen asti saamamme tiedot. Kun paikka tuli esiin, siitä ei voinut erehtyä. Olin nähnyt sen niin monta kertaa kahden ensimmäisen tuotantokauden alkukohtauksen yhteydessä. Kun olimme ottamassa paikasta kuvia, kanadalaisia turisteja pysähtyi samaan levennykseen kysymään, että olivatko löytäneet oikean kyltin paikan. Myös he olivat harhaantuneet Googlen ohjeiden pohjalta. Jaoimme mukavan, yhteisöllisen hetken fanien kesken kertomalla omat *Twin Peaks* -taustamme. Jos matkailua pidetään kohtaamisena, ihmisten väliset suhteet ja matkailuympäristöt voivat olla aineellisia, metaforisia tai kuvitteellisia (Crouch 2000).

Kuva 16. Aito kyltinpaikka löytyi lopulta, mutta ilman itse kylttiä. Fanipohjaisen netti- ja somemateriaalin pohjalta sain kuitenkin tilanteen lavastettua FB-kehyyksen avulla.

Twin Peaks, Sheriffin asema

Twin Peaksin Sheriffin asema sijaitsee osoitteessa 7001 396. Dr SE Snoqualmie, Washington, eli se sijaitsee saman tien varrella, jota pitkin erikoisagentti Dale Cooper saapuu Twin Peaksin kaupunkiin. Navigaattori ei kyltin tavoin toimi tämänkään kohteen kohdalla. Oli vaikeaa päästä määränpäähän, sillä navigaattori näytti meidän olevan perillä keskellä metsäistä tietä. Ajoimme edestakaisin kyseistä tietä, kunnes sattumalta näin tutun sahan piipun puiden välistä. Paikan etsimistä vaikeutti se, että asema sijaitsee tältä tieltä alempana, ja sinne ei ole mitään opaskylttiä. Löydettyämme alatielle, näimme lopulta nyt osoitteessa toimivan firman kylttejä. Nykyisin asema toimii muta-autoradan toimipisteenä, jossa olisi saanut vierailta myös sisällä, mutta aikataulusyistä emme tehneet muuta kuin kuvasimme

ikonisen, hyvin tunnistettavan, rakennuksen ulkoa käsin (Kuvat 17 ja 18). Yhtä kaikki, jos olet matkannut tuonne asti, älä luovuta, vaikka paikka ei heti löydy, pidä silmät auki ja suunnista sahan piipun mukaan.

Kuva 17. Parkkipaikalla oli myös TP-auto, ikonisine tarroineen, fanien iloksi kuvattavana.

Kuva 18. Nykyisin rakennuksessa toimiva Dirtfish Rally School ottaa fanit huomioon ja huolehtii, etteivät yli-innokkaat vierailijat loukkaannu alueella, mutta kutsuu halukkaat myös sisätiloihin käymään. Kyltti löytyy teipattuna sheriffin auton sivulasiin.

The Packard Sawmill

Kivenheiton päässä Seriffin asemalta sijaitsee myös Packard Mill, kovin ränsistyneenä, mutta sarjassakin tapahtuneen tulipalon osalta, se tuntuu ihan uskottavalta (Kuva 19).

Todellisuudessa saha oli alkuperäiseltä nimeltään Snoqualmie Falls Lumber Company, joka aloitti toimintansa jo vuonna 1914. Suurin osa pääsahasta suljettiin vuonna 1989, jolloin jäljelle jäi vain puun viimeistelylaitos. Ja lopulta koko laitos suljettiin 30. toukokuuta 2003.

([University of Washington library](#))

Kuva 19. Jäljellä olivat enää sahan rauniot, mutta toisaalta se osui hyvin sarjassa tapahtuneeseen, Leo Johnsonin sytyttämään tulipaloon.

Laura – wrapped in plastic

Kuva 20. Laura Palmerin ruumiinlöytöpaikka on ainoa kohteista, joka ei ole käytännössä 10 kilometrin säteellä.

Ainoa merkittävä paikka, joka jäi näkemättä, on iso puu, jonka juurelta Pete löysi Lauran muoviin käärityn ruumiin (Kuva 20). Paikka sijaitsee muihin kohteisiin nähden kaukana, ja olisi edellyttänyt yhden päivän matkaa kohteeseen. Kyseinen sijainti löytyy jo aiemmin mainitun Kiana Lodgen alueelta, jonka rannalta kyseinen tukki on edelleen löydettävissä. Kuriositeettina Kiana Lodgesta on vielä mainittava, että siellä on kuvattu myös alkumusiikin alussa oksalla oleva lintu.

Lopuksi

Itselle kokemus oli juuri sitä, mitä lähdin hakemaan. Sitä värittivät tietyt ennakkoajatukset ja TV-ruudun kautta välittyneet mielikuvat. Kohteissa vierailu avasi kuitenkin silmiä sille, kuinka TV:ssä nähty fiktio muuntuu, kun siitä tulee fyysisesti totta. Monet kohteista eivät näyttäneet täsmälleen siltä, kuin sarjassa, mutta olivat paikoin sitäkin herkullisempia kohdata.

Twin Peaksilla on selvä vaikutus alueen turismiin, ja alueellinen markkinointi osaa hyödyntää yhtä 1990-luvun merkittävintä TV-ilmiötä. Oli kuitenkin ilo huomata, että turismi ja sen mahdolliset lieveilmiöt eivät näkyneet negatiivisesti oman vierailuni aikana. Paikat eivät olleet tupaten täynnä, vaikka tuolloin elettiin heinäkuun loppua. Päinvastoin kaikkialla oli sarjan hengelle juuri osuvan hiljaista. RR Dinerissa oli meidän lisäksi tuolloin ehkäpä yksi tai kaksi paikallista asiakasta, Ronetten silta oli tyhjä ja niin edelleen. Ehkäpä juuri siksi, että kuvauspaikkojen luoma turismin lumo on fanien tuottamaa, eikä niinkään kaupallisen markkinointikoneiston aikaansaamaa?

Netin turismiulottuvuus onkin yleisesti tunnustettua ja sen luomat faniyhteisöt ovat vahvimmin luoneet Twin Peaks -kokemuksia. Tavallaan tuntuu, että näiden yhteisöjen ehdoilla syntynyt turismi soveltuu kyseessä olevan sarjan ympärille parhaiten. Yksittäiset henkilöt kauppaavat netissä muun muassa opaspalveluja, mutta lähinnä omaksi ilokseen. Uskon, että Twin Peaksin nauttiessa ansaitusti kulttisarjan mainetta, fanituristit löytävät tiensä kuvauspaikoille jatkossakin – pandemian sen viimein suodessa.

Kun mietin seuraavia mahdollisia elokuva- ja TV-lokaatioita, joissa haluaisin vierailla, en keksi juuri toista yhtä vaikuttavaa kohdetta. Lähemmäksi kokemusta tulee vuonna 2017 tapahtunut vierailuni *Yksin kotona 2-elokuvan* kuvauspaikoilla New Yorkissa. Näin elokuvan niin ikään 10-vuotiaana, joten yhtä kaikki tämäkin elokuva heijastelee lapsuuden aikaista mediakuluttajan nostalgista tunnemaisemaa.

Aina kun kokee TV:ssä nähdyn paikan oikeasti, se vaan tuntuu hienolta. Tähän peilaten voisin nähdä itseni televisio- ja elokuvaturistina jatkossakin. Twin Peaksin osalta tämä matka oli tavallaan jonkinlainen täyttymys televisiosarjan värittämille vuosille. Usein sanotaan, että ihmisen pitää kohdata demoninsa, jotta pääsee eteenpäin. En tiedä onko sattumaa, mutta vierailuni jälkeen, eräs herra Bob ei ole enää näyttäytynyt unissani. Kop kop kop.

Kohteet ja niiden osoitteet:**1. Salish lodge (Great Nothern)**

6501 Railroad Ave, Fall City, WA 98024, Yhdysvallat

2. Sheriff office/Saw mill

7001 396th Dr SE, Snoqualmie, WA 98065, Yhdysvallat

3. Sparkwood & 21

396th Dr SE, Snoqualmie, WA 98065, Yhdysvallat

4. Ronette's bridge

40433 SE Reinig Rd, Snoqualmie, WA 98065, Yhdysvallat

5. Welcome to Twin Peaks sign

41471 SE Reinig Rd, Snoqualmie, WA 98065, Yhdysvallat

6. Giant log

201 Railroad Ave, Snoqualmie, WA 98065, Yhdysvallat

7. Twedes (RR-diner)

137 W North Bend Way, North Bend, WA 98045, Yhdysvallat

Lähteet

Kaikki linkit tarkastettu 15.5.2021.

Aineisto

Matkakuvat: Pauliina Tuomi / Tero Vuori.

Muut kuvalähteet

Kuva 2:

<https://twin.pk/jstpmap>

<https://welcometotwinpeaks.com/wp-content/uploads/twin-peaks-washington.jpg>

Kuva 3:

<https://www.salishlodge.com/>

Kuva 4:

<https://steamuserimages-a.akamaihd.net/ugc/956338686077142992/FED5C81F412B2046F1EE8A0773DB1B29A6AAEF55/>

Kuva 10:

https://i2.wp.com/www.twinpeaksblog.com/wp-content/uploads/2018/09/04_TPB_Loc_WA_GiantLog_2001Credits.jpg?ssl=1

Kuva 11:

<https://i2.wp.com/welcometotwinpeaks.com/wp-content/uploads/ronette-bridge.jpg?ssl=1>

Kuva 17:

https://twinpeaks.fandom.com/wiki/Twin_Peaks_Sheriff%27s_Department?file=Twin+Peaks+Sheriff%27s+Department+%282016%29.jpg.

Kuva 19:

https://twinpeaks.fandom.com/wiki/Packard_Sawmill?file=PSM.jpg.

Kuva 20:

https://i2.wp.com/www.twinpeaksblog.com/wp-content/uploads/2019/07/01_TPB_Details_DiscoverLaura_FEATURE.jpg?ssl=1.

Verkkosivut

Twin Peaks Festival. <https://www.twinpeaksfest.com/>.

David Lynchin Twitter-tilin tweetti, 24.2.2021.

https://twitter.com/ThatsOurWaldo/status/1364592971287572483?ref_src=twsrc%5Etfw%7Ctwcamp%5Etweetembed%7Ctwterm%5E1364592971287572483%7Ctwgr%5E%7Ctwcon%5Es1_c10&ref_url=https%3A%2F%2Fwelcometotwinpeaks.com%2Fnews%2F david-lynch-joins-twin-peaks-day-2021%2F.

Snoqualmie, Washington -kotisivut. <https://www.ci.snoqualmie.wa.us/379/Twin-Peaks>.

Twin Peaks fan page, Annie Cordier, 23.10.2016. <https://www.twin-peaks.fr/articles/serie/ewspecial.html>.

Twin Peaks blog, Steven Miller, 31.12.2020.

<https://www.twinpeaksblog.com/2018/03/17/complete-guide-to-twin-peaks-film-locations/>.

Salish Lodge, aamupalamenu.

https://www.salishlodge.com/assets/PDF/salish_diningroom_brunch.pdf.

Valley Record, Carol Ladwig, 28.11.2017. <https://www.valleyrecord.com/life/centennial-celebration-100-years-ago-snoqualmie-falls-lumber-co-planted-seeds-of-community/>.

University of Washington library, Snoqualmie Falls Lumber Company:

<https://www.lib.washington.edu/specialcollections/collections/exhibits/Kinsey/snoqualmie>.

Iltalehti, Markus Tiittula, 4.6.2018.
<https://www.iltalehti.fi/viihdeuutiset/a/201806042200990409>.

Tutkimuskirjallisuus

Barth, Jack. 1991. *Roadside hollywood: A movie lover's state-by-state guide to film locations, celebrity hangouts, celluloid tourist attractions, and more*. Chicago: Contemporary Books.

Beeton, Sue. 2011. "Tourism and the Moving Image—Incidental Tourism Promotion." *Tourism Recreation Research*, 36(1), 49–56.

Busby, Graham and Klug, Julia. 2001. "Movie-induced tourism: the challenge of measurement and other issues." *Journal of Vacation Marketing*, 7(4), 316–332.

Butler, Richard. 2011. "It's only make believe: the implications of fictional and authentic locations in films." *Worldwide Hospitality and Tourism Themes*, 3(2).

Carl, Daniela, Kindon, Sara and Smith, Karen. 2007. "Tourists' experiences of film locations: New Zealand as 'Middle Earth'." *Tourism Geographies*, 9(1).

Couldry, Nick. 1998. "The view from inside the 'Simulacrum': visitors' tales from the set of Coronation Street." *Leisure Studies*, 17.

Connell, Joanne. 2012. "Film tourism—Evolution, progress and prospects." *Tourism management*, 33(5), 1007–1029.

Crouch, David. 2000. "Places around us: embodied lay geographies in leisure and tourism." *Leisure Studies*, 19(1).

Croy, William Glen and Heitmann, Sine. 2011. "Tourism and film." *Research Themes for Tourism*, toimittaneet Peter Robinson, Sine Heitmann ja Peter Dieke, 188–204. CABI.

Debord, Guy. 1983. *Society of the spectacle*. Detroit: Black and Red.

Edgerton, Gary. 1986. "The film bureau phenomenon in America and its relationship to independent filmmaking." *Journal of Film and Video*, 38(1).

Grenier, Alain. 2011. "Film tourism: from concept to the fan in the heart of the experience." *Teoros, Revue de Recherche en Tourisme*, 30(1).

Hills, Matt. 2002. *Fan cultures*. London: Routledge.

Kim, Hyounggon and Richardson, Sarah. 2003. "Motion picture impacts on destination images." *Annals of Tourism Research*, 30.

Kim, Sangkyun. 2012. "Audience involvement and film tourism experiences: emotional places, emotional experiences." *Tourism Management*, 33.

Lee, Tae Hee and Yoo, Jae Kyung. 2011. "A study on flow experience structures: enhancement or death, prospects for the Korean wave." *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 28(4).

Månsson, Maria. 2011. "Mediatized tourism." *Annals of Tourism Research*, 38(4).

Reeves, Tony. 2003. *The worldwide guide to movie locations* (2nd ed.). London: Titan Books.

Rodley, Chris. 2005. *Lynch on Lynch* (Lynch on Lynch – revised edition). Suomeksi toimittanut Lauri Lehtinen. Helsinki: Like.

Shields, Rob. 1991. *Places on the margin: Alternative geographies of modernity*. London: Routledge.

Smith, Leon. 1988. *Hollywood goes on location*. Los Angeles: Pomegranate Press.